

ELŐSZÓ

*„A múlt ismerete
térkép és iránytű,
hogy ne tévedjünk el
egy idegen dzsungelben,
amit jövőnek hívnak.”*

GEORGE SANTAYANA

Egy könyvről, egy könyvhöz írok – itt és most – néhány kedvcsináló gondolatot. Elsősorban azoknak, akik kíváncsiak a régi időkre. Ígérem, ha kezükbe veszik e könyvet, nem fognak csalódni. Különösen azok nem, akiket érdekel, milyen volt hajdanán az egykori ötezres lélekszámú falucska, milyen volt a régi Albertfalván lakni, élni, és milyenek voltak a valamikori hús-vér albertfalvi emberek. A ma itt lakók többsége már nem emlékezhet arra, hogy száz esztendeje mily jelentős repülőgépgyártásnak, repülőtérenek adott ott-hont az a föld, ahol most lakásaik, házaik állnak.

Sümegh László – az immáron nyolckötetes szerző – mély elhivatottsággal gondoskodik a felhőtlen kikapcsolódást jelentő időutazásról. A Tinta Kiadó által közreadott könyvecske írója évtizedek óta töretlen alkotókedvvel ír s alkot, akár ha a hajdani kulináris örömökre, akár Albertfalva régi strandjaira emlékezik.

A könyv alkotója igazi albertfalvi patrióta. Lokálpatrióta a javából. Ereiben albertfalvi vér csörgedez, szíve így dobban, génjeiben mindezt anyai örökségként hordozza.

Nagyszerű írónk, Márai Sándor vallotta, Budán lakni életforma. Igaza volt. Magam is így érzek. Így kelek, így fekszem több mint hét évtizede lágymányosi állampolgárként.

A világjáró Márai, az egykori kassai polgár, sohasem felejtette el, hogy milyen a Mikó utca és környéke vagy a Vérmező. Lakhatott Olaszországban, Amerikában, szívében örök emlékként hordozta, milyen érzés Budán lakni. A Mikó utcai trafikot senki nem írta le olyan pontosan, mint ő.

Sümegh László lét- és életeleme, szülőföldje... Albertfalva.

Ő az az író, aki a hely szelleme alól nem tudja, s nem is akarja, kivonni magát. Sőt, ez hajtóerőül is szolgál küldetése teljesítéséhez. Ettől hiteles.

Ahogy a régi Albertfalva trafikjait, trafikosait, az egykori dohányzási szokásokat történelmi hűséggel, életszerű pontossággal ábrázolja, az bizony remek, szívet, lelket melengető írói teljesítmény. Szintén megemlékezik néhány rövid írásában azokról a ma élő jeles személyiségekről, akik fémjelzik napjaink Albertfalváját.

A lokálpatrióta Sümegh László belső késztetésből ír, alkot, cselekszik, él.

Kezét magasabb erők vezetik, amikor albertfalvi történeteit írja. A megtalált szó örömét ezért sem veheti el tőle senki.

Ha meg akarjuk szerezni tőle, általa az olvasás semmi mással nem pótolható örömét, olvassuk el nyolcadik könyvét. Ha elolvastuk, utána még sokszor olvasgassuk, s akkor újra meg újra átélhetjük a régi Albertfalva ízeit, színeit, bensőséges hangulatát. Ne csodálkozzunk, ha néhány oldal után otthon érezzük magunkat.

Bátran ajánlom a Tisztelt Olvasónak.

Oláh István
szakíró